

Původ Ježíše Krista

1 ¹Listina rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.

²Abraham měl syna Izáka, Izák Jáкова, Jákov Judu a jeho bratry, ³Juda Farese a Záru z Támary, Fares měl syna Chesróma, Chesróm Arama. ⁴Aram měl syna Aminadaba, Aminadab Naasona, Naason Salmóna, ⁵Salmón měl syna Boaze z Rachaby, Boaz Obéda z Rút, Obéd Isaje ^{6a}Isaj Davida krále. David měl syna Šalomouna z ženy Uriášovy, ⁷Šalomoun Roboáma, Roboám Abiu, Abia Asafa, ⁸Asaf Jóšafata, Jóšafat Jórama, Joram Uziáše. ⁹Uziáš měl syna Jótama, Jótam Achaza, Achaz Ezechiáše^a, ¹⁰Ezechiáš Manase, Manase měl syna Amose^b, Amos Joziášec, ¹¹Joziáš Jechoniáš a jeho bratry za babylónského zajetí^d. ¹²Po babylónském zajetí Jechoniáš měl syna Salatiela, Salatiel Zorobabela, ¹³Zorobabel Abiuda, Abiud Eljakima, Eljakim Azóra, ¹⁴Azór Sádoka, Sádok Achima. Achim měl syna Eliuda, ¹⁵Eliud Eleazara, Eleazar Mattana, Mattan Jáкова, ¹⁶Jákov pak měl syna Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš řečený Kristus.

ah: Chizkijáše

bvar: Amona

ch: Jóšijáše

¹⁷Všech pokolení od Abrahama do Davida bylo tedy čtrnáct, od Davida po babylónské zajetí čtrnáct a od babylónského zajetí až po Krista čtrnáct.

Narození Ježíše Krista

¹⁸Narození Ježíšovo se událo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. ¹⁹Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. ²⁰Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. ²¹Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí^e svůj lid z jeho hříchů.“ ²²To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin^f ústy proroka: ²³„Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel“, to jest přeloženo ‚Bůh s námi‘. ²⁴Když se Josef prohodil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě. ²⁵Ale nežili spolu^g, dokud neporodila syna^h; a dal mu jméno Ježíš.

dř: vyhnanství (pod. v. 12.17)

espasí

fř: Pán (pod. v. 24)

(1,1–17) L 3,23–38 (1,2–6) 1Pa 1,34; 2,1–15 (1,3–6) Rt 4,18–22 (1,6–13) 1Pa 3,5–17 (1,11) 2Kr 24,14 (1,17) Ga 4,4 (1,18) L 1,27.35 (1,21) L 1,31 (1,23) Iz 7,14 (1,25) L 2,7.21

Klanění mudrců

2¹ Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci^a od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: 2, „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ 3 Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; 4 svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš^b narodit. 5 Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka:

6, A ty Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.“

7 Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: 8, „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“ 9 Oni krále vyslechli a dali se na cestu.

A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. 10 Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. 11 Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary — zlato, kadidlo a myrhu. 12 Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

Útěk do Egypta

13 Když odešli, hle, anděl Hospodinův^d se ukázal Josefovi ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.“ 14 On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta 15 a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: 6, Z Egypta jsem povolal svého syna.“

16 Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali,

gř: nepoznal ji
hvar: + svého prvorozeného
ař: mágové (pod. v. 7.16)
bř: Kristus
eř: ze svých pokladnic
dř: Páně (tak i v. 19)

rozlítl se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců. 17 Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše:

18, Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utěšit, protože jich není.“

19 Ale když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal ve snu Josefovi v Egyptě 20 a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život.“ 21 On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země. 22 Když však uslyšel, že Archelaos kraluje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských 23 a usadil se v městě zvaném Nazaret — aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků, že bude nazván Nazaretskýe.

Jan Křtitel

3¹ Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: 2, „Čiňte pokání^a, neboť se přiblížilo království nebeské.“ 3 To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše:

„Hlas volajícího na poušti:
Připravte cestu Páně,
vyrovnejte mu stezky!“

4 Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a potravou mu byly kobyly a med divokých včel. 5 Tehdy vycházel k němu celý Jeruzalém i Judsko a celé okolí Jordánu, 6 vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít.

7 Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu^d, řekl jim: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem? 8 Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činí-

eř: Nazorejský
aObratíte se
bř: Nebes, tj. Boží (tak u Mt veskrze)
cHospodinovu
dvar: k jeho křtu

(2,1) L 2,4; 1,5; 1Kr 5,10 (2,2) Nu 24,17; Jr 23,5 (2,5) J 7,42 (2,6) Mt 5,2; 2S 5,2 (2,10) L 2,10 (2,11) Ž 72,10—11,15; Iz 60,6 (2,15) Oz 11,1; Ex 4,22—23 (2,18) Jr 31,15 (2,20) Ex 4,19 (2,23) L 2,39; J 1,45—46; Sd 13,5 (3,1—6) Mk 1,2—6; L 3,3—6; J 1,19—23 (3,2) Mt 4,17; 10,7 (3,3) Iz 40,3 (3,4) 2Kr 1,8; Za 13,4 (3,7—10) L 3,7—9 (3,7) Mt 23,33; 1Te 1,10

te pokáníe. 9 Nemyslete si, že můžete říkat: „Náš otec je Abraham!“ Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení. 10 Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nese dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně. 11 Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já — nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. 12 Lopata je v jeho ruce; a pročistí svůj mlat, svou pšenici shromáždí do sýpků, ale plevy spálí neuhasitelným ohněm.“

Ježíšův křest

13 Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. 14 Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“ 15 Ježíš mu odpověděl: „Připust to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“ Tu mu Jan již nebránil. 16 Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se^b nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. 17 A z nebe^c promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Pokušení na poušti

4¹ Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen^a od ďábla. 2 Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. 3 Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby.“ 4 On však odpověděl: „Je psáno: „Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ 5 Tu ho vezme ďábel do svatého města, postaví ho na vrcholěk chrámu 6 a řekne mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno:

„Svým andělům dá příkaz
a na ruce tě vezmou,
abys nenarazil nohou na kámen!“

7 Ježíš mu pravil: „Je také psáno: „Nebudeš poku-

eže jste se obrátili (pod. v. 11)
ř: vzbudit
gř: všechnu spravedlnost
hvar: + mu
ivar: + k němu
jvar: Ty jsi

(3,9) J 8,33 (3,10) Mt 7,19 (3,11—12) Mk 1,7—8; L 3,15—17; J 1,24—28; Sk 13,25 (3,12) Mt 13,30 (3,13—17) Mk 1,9—11; L 3,21—22; J 1,32—34 (3,14) J 13,6—7 (3,15) Mt 5,17 (3,17) Ž 2,7; Iz 42,1; Mt 12,18; 17,5 (4,1—11) Mk 1,12—13; L 4,1—13 (4,1) Žd 2,18 (4,2) Ex 34,28; 1Kr 19,8 (4,4) Dt 8,3 (4,5) Neh 11,1 (4,6) Ž 91,11—12 (4,7) Dt 6,16 (4,10) Dt 6,13 (4,12—17) Mk 1,14—15; L 4,14—15 (4,13) J 2,12 (4,15—16) Iz 8,23—9,1 (4,16) L 1,79 (4,17) Mt 3,2; 10,7 (4,18—22) Mk 1,16—20; L 5,1—11; J 1,40—42 (4,23) Mk 1,39; Mt

šet Hospodina^b, Boha svého.“ 8 Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu 9 a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ 10 Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: „Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.“ 11 V té chvíli ho ďábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.

Počátek Ježíšovy činnosti

12 Když Ježíš uslyšel, že Jan je uvězněn, odebral se do Galileje. 13 Opustil Nazaret^c a usadil se v Kafarnaum při moři, v území Zabulón a Neftalím, 14 aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše:

15, Země Zabulón a Neftalím,
směřem k moři, za Jordánem,
Galilea pohanů —

16 lid bydlicí v temnotách uvidí veliké světlo;
světlo vzejde těm, kdo seděli v krajíně stínu
smrti.“

17 Od té chvíle začal Ježíš kázat: „Čiňte pokání^d, neboť se přiblížilo království nebeské.“

Povolání učedníků

18 Když procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. 19 Řekl jim: „Poďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ 20 Oni hned zanechali síť a šli za ním. 21 O něco dále uviděl jiné dva bratry, Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť; a povolal je. 22 Ihned opustili loď i svého otce a šli za ním.

Zástupy kolem Ježíše

23 Ježíš chodil po celé Galileji, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království Božího^e a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu.

avystaven zkoušce
bř: Pána (pod. v. 10)
cvar: Nazaru
dObratíte se
eř: evangelium království